

Jerin Littafan Shi'a Na 1

Akidar
'Yan Shi'a
dangane da
Alkur'ani

Umar Labdo

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Gabatarwar Jerin Littafan Shi'a

Aikina na yaƙar bidi'ar Shi'a ya fara a garin Sakkwato, a wajejen shekarar 1993, bayan na kwashe kimanin shekaru biyar ina koyar da fannin **Alfiraƙul Islamiyya** (Kungiyoyin Bidi'a a Musulunci) a Jami'ar Usmanu Danfodiyo.

Wannan aiki ya lafa bayan da na shiga gwagwarmayar kafa Shari'a a jihohin Sakkwato da Kebbi a ƙarshen shekarar 1999. Daga baya kuma aikin ya tsaya cik a lokacin da na tafi ƙasar Uganda domin koyarwa a Jami'ar Musulunci ta Uganda (IUIU) dake garin Mbale a Uganda.

Bayan komowa Nijeriya a farkon shekarar 2003, na sabunta nashadina na yaƙar Shi'a a Sakkwato, inda na fitar da littafin **Bacin Tafarkin 'Yan Shi'a Da Akidojinsu** a ƙarshen shekarar 2004.

Ayyukana na rubuce-rubuce da lakcoci sun ci gaba a tsawon zamana na shekaru huɗu a Katsina, yayin da na fitar da littafin Larabci mai suna **Bayanu Fasadi Aƙa'idis Shi'a**. Da na koma Kaduna a ƙarshen shekarar 2009, na ci gaba da nashadina, inda na buga littafai biyu: **Dangantaka da Auratayya Tsakanin Ahalul Baiti da Sahabbai da Wa Ya Kahse Hussaini?**

A duk tsawon wannan lokaci, na kasance ina mai amanna da muhimmancin karatu da rubutu a cikin ko wace al'umma. Wannan ya sa koda yake ina wa'azi da lakcoci, amma ban fiye damuwa da yada su ta hanyar kasakasai ba. Wani lokaci ma na kan hana a dauki karatuna a rikoda, saboda ba na son mutane su dogara da sauraro maimakon karatu. A koda

yausha, na fi karfafa guiwar mutane da su karanta littafai, maimakon su saurari kasset da radiyo.

A lokacin da na komo gida Kano, kuma na mai da hankali zuwa kauyuka da yankunan karkara (saboda ganin makircin Shi'a na shiga kauyuka), yakinina da muhimmancin karatu da rubutu ya karu. To sai dai na fuskanci wata matsala guda: Yawancin mazauna kauyuka da yankunan karkara suna tsoron littafi idan yana da girma, wani lokaci kuma ya kan yi musu tsada. Koƙarin warware wannan matsala shi ya kawo tunanin rubuta **Jerin Littafan Shi'a**.

A haƙiƙa ba mazauna kauyuka ne kawai suke tsoron karatu, ko suke kin sa ba. Yawancin al'ummarmu suna da kiwar karatu da kyamarsa; sun fi son su saurari radiyo ko rikoda. Sai dai abu ne da yake tabbas cewa, ba wata al'umma da za ta ci gaba matuƙar ba ta karatu.

Yawancin malaman zamani sun biye wa Malam Bahausha, suna ganin tunda mutanenmu ba sa son karatu, to sai a bar su da abinda suke so: kasset da rikoda. Amma ni ban yarda da wannan ra'ayi ba. Ina ganin ba dai-dai ba ne a biye wa mara lafiya da ya fi karɓar magani don yana zaton maganin yana da fafi. Maimakon haka, kamata ya yi a rika ba shi kaɗan-kaɗan, yana kurɓa sannu a hankali, har ya saba, kuma ya warke! Warakar al'umma na cikin karatu.

Wannan shi ne abinda na yi da kananan littafai na wannan jeri. Kuma abin ya yi nasar har na fara rubuta na Larabci da na Turanci.

Wadān nan jerin littafai, daga na ɗaya zuwa na tara, sun kunshi duk abinda mai karatu yake bukata ya sani dangane da 'yan Shi'a da akidojinsu da hukunce-hukuncensu da ibadojinsu da halayensu da ɗabi'unsu da tarbiyyarsu da dangantakarsu da sauran Musulmi, musamman Ahalus Sunna. Kuma, kamar yadda mai karatu zai gani karara, a cikin wadān nan

al'amura duka, 'yan Shi'a suna yin nesa da Musulunci da duk abinda ya kunsu na akidoji da hukunce-hukunce da ibadoji da halaye da ladubba da dabi'u da tarbiyya. A takaice, 'yan Shi'a suna yin nesa da koyarwar Alkur'ani da Sunnar Annabi da tafarkin Sahabbai da Ahalul Baiti baki daya.

Wani abu muhimmi da wannan jerin littafai suka yi fice da shi, shi ne dogaro kacokan wajen bayanin akidojin 'yan Shi'a da hukunce-hukuncensu da ibadojinsu da halayensu da dangantakrsu da sauran Musulmi a kan littafan malamansu da shaihunnansu waƙanda suka yarda da su, tare da lazimtar amana wajen naƙalto maganganunsu daga littafan nasu. Saboda haka, abinda mutum zai karanta a cikin waƙan nan littafai dangane da 'yan Shi'a kai-tsaye ne daga bakin mai ita. Duk abinda aka faɗi dangane da su daga littafansu aka ɗauko, ba daɗi, ba ragi. Wannan kuma domin a yi adalci ne gare su, kuma a lazimta musu hujja.

Ina roƙon Allah Maɗaukaki da ya shiryi mutane da waƙan nan 'yan littafai, ya rubuta mun ladansu, ya yi sakamako da alheri ga duk wanda ya taimaka wajen buga su, ko yaɗa su, ko sada su ga makaranta ta kowace hanya.

Kano

Umar Labɗo

Afrilu, 2016

Akidar ‘Yan Shi’a Dangane da Alkur’ani

‘Yan Shi’a suna kudure cewa Alkur’ani mai girma wanda yake a hannun Musulmi a yau ba cikakke ba ne; domin, a ganinsu, Sahabbai da suka tattara Alkur’ani a zamanin Abubakar da Usman, Allah ya kara yarda a gare su, sun sauya abubuwa da dama a cikinsa ta hanyar yin kare-kare da rage-rage a cikin ayoyinsa. Suka ce wai wannan Alkur’ani da muke karanta wa a yau babu abinda yake cikinsa daga abinda aka saukar ga Annabi (SAW) sai dan kafan.

‘Yan Shi’a suna zargin Sahabbai da sauya Littafin Allah, da canja ayoyinsa. Suka ce wai Sahabban sun yi haka ne ta hanyar debe ayoyi masu yawa da aka saukar waƙanda suke tona asirinsu da kuma ayoyi da suke nuna falalar Ali binu Abi Dalib(RA) da zuri’arsa. Abinda suke nufi da tona asirinsu, wai bayyana kafirci da munafuncin Sahabbai. Wal iyazu billahi!!

Saboda haka a wurin ‘yan Shi’a, ayoyi da yawa dake cikin Alkur’ani ba maganar Allah ba ce, wannan ya sa suke zaɓar abinda ya dace da son zukatansu a cikin Alkur’ani, saura kuwa su yi burus da shi.

Wani babban malaminsu mai suna Hashim binu Sulaiman Albaharani yana faɗi a cikin wani littafi nasa da ya rubuta a kan Tafsiri, “Ka sani cewa a haƙikanin gaskiya wacce babu kokwanto a cikinta, gwargwadon ruwayoyi mutawatirai, wannan Alkur’ani da yake hannunmu sauye-sauye sun faru a cikinsa bayan rasuwar Manzoni Allah (SAW) kuma waƙanda suka tattara shi bayan Annabi sun debe kalmomi da ayoyi masu yawa daga cikinsa.”¹

A cikin littafin *Alkafi*, littafin da ya fi ko wanne inganci a wajen ‘yan Shi’a, an yi bayanin gwargwadon abinda aka debe daga cikin Alkur’ani. Marubucin littafin, watau Muhammad binu Ya’akub Alkulaini, ya ce, “An

¹ Duba *Alburhan fi Tafsiril Qur’an* na Hashim binu Sulaiman Albaharani, bugun Almadaba’atul Ilmiyya, Qum-Iran, 1393, shafi na 36.

ruwaito daga Abu Abdullahi (watau Imamin Shi'a na shida) cewa Alkur'anin da Jibrilu ya zo da shi ga Muhammad (SAW) aya dubu goma sha bakwai (17,000) ne."¹ Wannan yana nufin ke nan cewa Kur'anin da yake hannunmu dan ragowa ne kawai; domin kuwa a bisa ga wannan ruwaya wadanda suka tattara littafin a bayan rasuwar Annabi (SAW) sun debe kimanin sulusi biyu na littafin. Za mu tabbatar da haka idan muka lura da cewa Alkur'anin da yake hannunmu, wanda Musulmi suka sani a yau, ayoyinsa dubu shida da dari biyu da talatin da shida ne (6,236) kawai, kamar yadda malaman Sunna suka tabbatar.²

Akwai ruwayoyi masu yawa a cikin littafan malaman Shi'a da suke izna da su, wadanda suka tabbatar da wannan mugunyar akida tasu. Wani malaminsu mai suna Ni'imatu'llahi Aljaza'iri da ya kididdige ruwayoyin ya tabbatar da cewa sun fi dubu biyu.³ Saboda haka, ita akida ce wacce dukkan 'yan Shi'a, ciki har da na Nijeriya, suka yarda da ita. Kuma idan ka ji suna musun ta, to tafiyya ce kawai suke yi, watau munafunci da yaudara!!

Wani kasurgumin malamin Shi'a, mai suna Hussain binu Muhammad Annuri Aldabarsi, ya rubuta shirgegen littafi musamman don ya tabbatar da akidar 'yan Shi'a cewa Alkur'anin nan da yake a hannunmu a yau ba cikakke ba ne, kuma akwai sauye-sauye, da fare-fare, da rage-rage, a cikinsa. Littafin wanda ya sa wa suna *Faslul Khidab fi Ithbati Tahrifi Kitabi Rabbil Arbab*, (watau Yankakkiyar Magana A Kan Tabbatar Da Sauya Littafin Mamallakin Mamallaka), ya kunshi dubunnan ruwayoyi daga Imaman Shi'a da malamansu wadanda suke tabbatar da cewa wai wadan nan sauye-sauye, da fare-fare, da rage-rage Sahabbai, wadanda suka hada

¹ A duba **Alkafi** na Muhammad binu Ya'aqub Alkulaini, Darul Kutubil Islamiyya, Teheran-Iran, ba tarihi, mujalladi na 2, shafi na 634.

² Duba **Tafsiru Ibnu Kathir** na Isma'il binu Kathir, bugun Maktabatus Safa, Alqahira, 1423/2002, mujalladi na 1, shafi na 7.

³ Duba **Faslul Khidab** na Hussain binu Muhammad Taqiyyud Din Aldabarsi, ba tarihi, shafi na 248.

da Abubakar da Umar da Usman, Allah ya yarda da su baki ɗaya, su ne suka zartar da su. A cikin littafin har ila yau, an tabbatar da cewa malaman Shi'a kaf, magabatansu da na bayansu, sun haɗu a kan wannan akida.¹

‘Yan Shi'a suna da nasu Alkur'ani dabam, wanda suke kira *Mushafu Fadima*, watau Kundin Fadima. Dangane da wannan littafi, malaman Shi'a suna dangana ruwaya ga Imaminsu na shida, Imam Ja'afar Sadik, cewa wai ya ce, “Fadima ta bar wani kundi wanda ba Kur'ani ba ne, amma kuma kalmar Allah ce da ya yi wahayin ta zuwa gare ta. Shi kundin shiftar Annabi ne kuma rubutun hannun Ali.”² A wata ruwayar kuma, ya ce: “Shi kundi ne da ya ninka Kur'ani uku kuma amma, na rantse da Allah, babu kalma ɗaya a cikinsa ta Kur'aninku.”³

A ganinsu, **Mushafu Fadima** shi ne Kur'ani na gaskiya wanda Imamansu suka gado shi daga Nana Fadima ɗiyar Manzoon Allah (SAW) da mijinta Ali binu Abi Dalib, Allah ya kara musu yarda. Muhammad binu Hassan Alsaffar, wanda ake lasafta shi daga cikin manyan malaman Shi'a magabata (ya rasu a shekara ta 290 B.H.), ya ruwaito a cikin littafinsa, *Basairud Darajati*, daga Imam Abu Ja'afar wai ya ce, “Babu wani da zai iya da'awar cewa ya tattare Alkur'ani dukkaninsa, zahirinsa da baɗininsa, sai masu wasici,” yana nufin Imamai. Har yau, a cikin littafin ya ruwaito daga gare shi yana cewa, “Babu wani daga mutane wanda zai ce ya tattare Alkur'ani dukkaninsa, kamar yadda Allah ya saukar da shi, sai maƙaryaci. Ba wanda ya tattare shi, ya haddace shi kamar yadda aka saukar da shi, sai Ali binu Abi Dalib da Imamai a bayansa.”⁴

¹ Duba **Faslul Khidab** na Aldabarsi, shafi na 34.

² A duba **Basa'irud Darajat** na Alsaffar, shafi na 176.

³ Duba **Alkafi** na Kulaini, mujalladi na 1, shafi na 171,

⁴ Duba **Basa'irud Darajatil Kubra fi Fada'ili Aali Mahammad** na Muhammad binul Hassan binu Farrukh Alsaffar, bugun Manshuratul A'alami, Teheran-Iran, 1362, shafi na 213.

Kur'anin 'yan Shi'a ya sha bamban da Alkur'anin Musulmi ta fuskoki masu yawa. Mun riga mun gabatar da bayanin bambancinsu ta wajen jimillar ayoyinsu, inda Kur'anin 'yan Shi'a yake da adadin ayoyi dubu goma sha bakwai (17,000) dai-dai wa daida, a yayin da namu yake da ayoyi dubu shida da dari biyu da talatin da shida (6,236) kacal. Ta fuskar tsawon surori ma, littafan guda biyu sun sha bamban. Ga misali, ya zo a cikin *Kitab Sulaim binu Kais*, mashahurin littafin nan na Shi'a wanda saboda ingancinsa a wajensu suke masa laƙabi da A.B.C. Din Shi'a, cewa wai **Suratul Ahazab** wacce take da ayoyi 73 a Kur'aninmu, su a nasu Kur'anin adadin ayoyin **Bakara** ne da ita, watau 286. **Suratun Nur** kuwa, wacce take da ayoyi 64, su a wajensu ayoyi 160 ke gareta. **Suratul Hujurati** kuma, wacce a cikin Kur'anin da muka sani ayoyinta 18 ne kacal, su a nasu Kur'anin ayoyinta 90 ne dai-dai wa daida.¹

Ta fuskar adadin surori ma, akwai ɗan bambanci saboda akwai wasu surori waɗanda 'yan Shi'a suke ƙudure cewa an ɗebe su daga cikin Alkur'ani. Misali shi ne wata sura da suke kira **Suratul Wilaya** wacce suka ce wai a cikinta Allah ya yi umarni da a naɗa Ali binu Abi Dalib a matsayin Khalifa bayan rasuwar Annabi (SAW). Wannan sura ba mu san ta ba, babu ita a cikin Alkur'aninmu, amma su 'yan Shi'a suna ƙudure cewa wai Sahabbai ne suka ɗebe ta don cin amana, a faɗinsu, domin su hana Ali binu Abi Dalib haƙƙinsa na gadar Annabi, suka naɗa Abubakar a makwafinsa. Wannan ita ce aƙidarsu. Wal iyazu billah!!

Dangane da kalmomi da lafuzza da ma'anoni, babu wata sura a cikin Alkur'ani kamar yadda muka san shi face 'yan Shi'a sun zo da saɓanin kalmomi ko ayoyi a cikinta. Za mu ba da 'yan misalai kaɗan. A ƙarshen

¹ Duba **Kitab Sulaim binu Qais** na Sulaim binu Qais Alhilali Alkufi, bugun Mu'assasatul A'alami, Bairut, ba tarihi, shafi na 122.

Suratul Fatiha suna karanta: *Ihdinas siradal mustakim. Sirada man an'amta alaihim, gairil magdubi alaihim wa gairid dalin.* A farkon *Suratul Asri*, suna karanta: *Wal asr innal insana la fi khusr. Wa innahu fihila akhirid dahr. Illal lazina amanu wa amilus salihati, wa'atamaru bit takwa, wa'atamaru bisabr. Suratul Fili* kuma, watau *Alam Tara Kaifa*, suna fara ta kamar haka: *Alam ya'atika kaifa fa'ala rabbuka bi ashabil fili.*

Wadān nan ‘yan misalai ne kawai muka kawo domin mai karatu ya ganewa idanunsa. Wanda yake son ya ga wadannan sauye-sauye filla-figilla, to sai ya koma ga littafin *Alshi'atu wal Kur'an* na Ihsan Ilahi Zahir, Allah ya yi masa rahama, domin shi ya tsamo wadān nan canje-canje wadanda suka shafi surorin Alkur'ani guda 114 baki daya daga littafan ‘yan Shi'a kuma ya jera su, ya rattaba su, tare da ruwayoyinsu.

Watakila mai karatu ya yi tambaya: Don me ‘yan Shi'a ba sa buga wannan tafkeken “Kur'ani” nasu, wanda ya ninka na Musulmi har sau uku, su sayar a kasuwa? Amsa ita ce, abinda yake hana su bayyana wannan littafi nasu shi ne takiya, watau munafunci da yaudara!! A haƙiƙa ‘yan Shi'a ba Kur'aninsu kadai suke boyewa ba; akidarsu ta takiya tana umarnin su da su boye manyan littafan malamansu, wadanda suka funshi akidojinsu da manufofinsu, sai ga manyan mabiyansu wadanda suka riga suka yi zurfi a cikin tafarkinsu. Kadan daga cikin littafansu suke sayarwa a kasuwa, sauran sai dai a same su a manyan cibiyoyinsu da makarantunsu. Kur'aninsu kuwa, idan akwai shi cikakke, to babu shakka ba mai ganin sa sai manyan shaihinansu, sai kuma almajirai amintattu.

Wannan ya sa ‘yan Shi'a suke kalubalantar mutane da cewa, idan gaskiya ne suna da nasu Kur'ani dabam, kamar yadda ake dangana musu (ko da yake mai karatu yana iya ganin cewa ruwayoyinsu ne suka tabbatar da

samuwarsa) to don me ba'a fito musu da shi su gan shi? Su kan yi tambaya: Ina Kur'anin nasu yake?

To wannan tambaya tasu malamansu sun amsa ta da kansu. Shaihinsu, Hussain Alkhusayni yana cewa, " Mu 'yan Shi'a muna kudure cewa akwai wani Alkur'ani da Imam Ali ya rubuta da hannunsa mai albarka, bayan da ya kare yi wa Annabi sutura kuma ya zartar da wasiyyarsa. Littafin ya ci gaba da zama a hannun Imamai a matsayin amana daga Allah har ya iso ga Imam Mahadi wanda ya adana shi kuma zai fito da shi a yayin da zai bayyana."¹

Wannan ruwaya tana tabbatar da cewa Kur'anin 'yan Shi'a ya kasance akwai shi, kuma ya ci gaba da zama a hannun Imamai har na tsawon kimanin shekaru 250 daga zamanin Sayyidina Ali(RA) zuwa zamanin Mahadinsu (watau Imaminsu na 12) wanda aka haife shi a shekara ta 255 bayan Hijira. Wannan Imamin nasu shi ne ya tafi da littafin a lokacin babbar fakuwarsa, kuma zai komo da shi a lokacin da zai bayyana a farshen duniya.

'Yan Shi'a suna kudure cewa Imaminsu na 12, wanda suke kira Mahadi ya faku fakuwa biyu, babba da karama. A lokacin karamar fakuwa, wacce ta yi tsawon shekara 65, ya riƙa saduwa da manyan almajiransa waƙanda ya riƙa aiko su da saƙwanni zuwa ga mabiyansa. Kuma a shekara ta 259 bayan Hijira, ya shiga fakuwa babba, wacce yake kai har zuwa yau, kuma wacce a cikinta ba ya saduwa da kowa. Wannan babbar fakuwa za ta ƙare a ƙarshen duniya, sa'ad da Mahadin zai bayyana don ya ƙaddamar da wasu ayyuka masu ban tsoro da ban mamaki.² Mai son ganin waƙan nan ayyuka, sai ya duba littafinmu mai taken **Mugun Nufin 'Yan Shi'a ga Al'umma.**

¹ Duba **Al'islam ala Dau'it Tashayyu'i** na Hussain Alkhusayni, ba tarihi, shafi na 204.

² Domin bayanin wannan tatsuniya, duba **A Critical Revision of Shi'ah** na Imam Musa Musawi, bugun the Supreme Islamic Council, Columbia-Amurka, 1412/1992, shafi na 77-78.

Har yau, wani malamin nasu ya ba da bayani mai kama da wannan. Ya ce, “Bayan rasuwar Annabi, Sarkin Musulmi (yana nufin Ali) ya dauko Alkur’ani a cikin mayafinsa, ya kawo wa Abubakar da Umar suna zaune a Masallaci su da wasu mutane. Ya ba su shi, amma sai suka ce: Ba ma bukatar Kur’aninka; muna da namu Kur’anin, ya ishe mu! Sai ya ce: Shi ke nan, ba za ku kara ganin sa ba daga yau, sai Mahadi ya bayyana!”¹

Wadān nan bayanai daga malaman Shi’a, idan sun gaskata, suna tabbatar da cewa Kur’anin ‘yan Shi’a ya kasance akwai shi a hannun Imamansu, kuma almajiran Imamai sun karanta shi har lokacin da Imami na 12 ya shiga das hi kogo inda ya faku fakuwarsa ta farshe. Saboda haka sai su jira shi daga nan har sanda jaki ya tsoyi kaho!

Akwai wani dan Shi’a wanda ya taɓa yin wata burga. Ya dauko Kur’ani cikakke na Musulmi, wanda aka buga a kasar Iran, ga tambarin Jumhuriyar Islama rangadāu a bangon littafin. Sa’an nan ya ce, “Kun ce ‘yan Shi’a ba su yarda da Kur’ani ba, ya aka yi suka buga wannan?” Sai aka ce masa, ai buga Kur’ani ba shi ne yarda da shi ba. Idan ‘yan Shi’a sun yarda da Alkur’ani don me suke kafirta wadanda ya yi wa shaida da imani, watau Sahabban Annabi(SAW)? Sai gogan naka ya yi turus! Allah ya tsarshe mu bata.

Bayan mun gabatar da bayani a kan wannan akida kamar yadda take a cikin littafan ‘yan Shi’a masu inganci a wajensu, muna ganin babu wani Musulmi da yake bukatar wani karin bayani dangane da abinda akidar ta tattare na kafirci da jahilci da bata. Amma saboda yankan hanzari ga masu kiran kansu ‘yan Shi’a, bari mu yi bayanin kafircin wannan akida a takaice.

¹ Duba **Nur Al’anwar fi Sharhis Sahifatis Sajjadiyya** na Ni’imatullahi Aljaza’iri, bugun Darul Mahajjatil Baida, Bairut, 1420, shafi na 175.

Da farko dai akidar ta karyata Alkur'ani mai girma saboda a cikinsa Allah mai girma da daukaka ya tabbatar da cewa ya tsare Littafinsa ta yadda kari ko ragi ba za su shige shi ba. Ubangi Madaukaki ya ce, "Lalle, mu ne muka saukar da Ambato (Alkur'ani), kuma lalle mu, masu kiyayewa ne gare shi." (Suratul Hijr: 9). A wata ayar kuma, ya tabbatar da cewa barna ba ta shiga wannan littafi ko ta halin kafa: "Wadan nan da suka kafirta game da Alkur'ani a lokacin da ya je musu, kuma lalle ne, haƙiƙa, littafi ne mabuwayi. Barna ba za ta je masa ba daga gaba gare shi, kuma ba za ta zo ba daga baya gare shi. Saukarwa ce daga Mai Hikima, Godadde." (Suratu Fussilat: 41 – 42).

Na biyu, wannan akida har ila yau, tana karyata Alkur'ani ta wata fuskar dabam; domin tana kafirta ko fasiƙantar da waƙanda Allah ya bayar da labari cewa ya yarda da su kuma ya yi musu gafara: su ne Sahabban Annabi(SAW), Allah ya kara musu yarda baki ɗaya. Akidar ta kafirta Sahabbai ta hanyar dangana musu sauya Alkur'ani, da boye abinda Allah ya saukar, da yin kari da ragi a cikinsa. Allah yana faɗi dangane da Sahabban Annabinsa: "Kuma magabata na farko daga Muhajirina da Ansar da waƙanda suka bi su da kyautatawa, Allah ya yarda daga gare su, su kuma sun yarda daga gare shi, kuma ya yi musu tattalin gidajen Aljanna: Koramu suna gudana a farkashinsu, suna madauwama a cikinsu har abada. Wancan ne babban rabo mai girma." (Suratut Tauba: 100).

Dan uwa mai karatu ka dubi abinda Allah ya ce dangane da Sahabban Annabinsa, har ma da waƙanda suka bi su da kyautatawa, sa'an nan ka dubi abinda 'yan Shi'a suka jingina musu na sauya maganar Allah da cin amanar Manzonsa, za ka san cewa lalle 'yan Shi'a sun yi nisa daga barin shiriya.

Muna roƙon Allah ya arzuta su da tuba kyakkyawa, da komawa ga

tafarki madaidaici: tafarkin Sunnar Annabi(SAW). Mu kuma, ya nesantamu da irin wannan bata mabayyani.